

[Malchau.]

1945, og kom til det resultat, at der indtil udgangen af dette finansår skulle være anvendt et beløb af ca. 1 000 mill. kr. til forsvaret, altså i løbet af ca. 4 år. Det lod til, at dette tal havde gjort et vist indtryk på det ærede medlem, og det kan jo også se ud til at være ret stort, men jeg vil dog gøre det ærede medlem opmærksom på, hvad han heller ikke kan være uvidende om, at i dette beløb er indbefattet både den daglige drift og nyanskaffelser; og når man ved, at tyskerne, besættelsesmagten, stjal materiel o. s. v. til et beløb af ca. 1 500 mill. kr. fra os, synes jeg i hvert fald ikke, at dette beløb, ca. 1 000 mill. kr., er for stort.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) omtalte også loven af 1937. Det er jo en given ting, at vi, indtil vi får en ny forsvarsordning, i så vid udstrækning som muligt må bygge på den gældende lov. Om den nuværende ordning af 1937 sagde det ærede medlem, at denne lov var i og for sig god nok. Men så kom det ærede medlem med den for mig mærkelige udtalelse, at hæren efter den lov dog var lovlig stor. Det synes jeg ikke rigtig falder i tråd med, at han har sagt, at loven var temmelig god. Men når vi nu engang har den lov, er det dog rimeligt, at vi i så vid udstrækning som muligt bygger på den og lægger den til grund for den ordning, vi skal leve under.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) udtalte også, at han var utryg ved den bemyndigelseslov, vi her behandler, som giver forsvarsministeren den, som han sagde, store bemyndigelse, og det vil jeg forstå således, at han var bange for, at forsvarsministeren skulle benytte sig af den til at foretage sig ting, anskaffelser o. s. v., som var for store og ikke var nødvendige efter det ærede medlems mening. Vi er i og for sig også til en vis grad utrygge ved at give forsvarsministeren en sådan bemyndigelse, men ganske vist ud fra helt andre forudsætninger end det ærede medlem. Vi er nemlig bange for, at den skal blive brugt for lidt, ikke blive udnyttet tilstrækkeligt til foretagelse af, hvad der er nødvendigt, og til nødvendige materielanskaffelser, så at vi ikke får det forsvarsberedskab, som mit parti kunne ønske. Vi kan forsåvidt mødes i at være utrygge ved denne bemyndigelseslovgivning, men ganske vist med modsat fortegn.

P. N. Petersen (Røjle): Det ærede medlem hr. Malchau var forundret over, at jeg syntes, det var mærkeligt, at man siden

befrielsen i 1945 havde anvendt 1 milliard kr. til forsvaret, og at det havde gjort et vist indtryk på mig. Jeg vil gerne heroverfor sige, at jeg er slet ikke forbavset over, at dette beløb er anvendt, men det, jeg beklager mig over, er, at det er anvendt under de former, det er sket. Hvis beløbet var anvendt som følge af en almindelig normal lovgivning, havde forholdene ligget ganske anderledes, men en tilstand, hvor der ifølge bemyndigelseslove anvendes så store beløb, kan ikke opretholdes i længden — det er det, jeg er imod.

Når det ærede medlem hr. Stegger Nielsen siger, at ordningen af 1937 var utilstrækkelig, må jeg heroverfor sige, at det kender jeg ikke noget til. Efter min opfattelse var ordningen af 1937 sådan, at den kunne forsvares, også set fra det radikale venstres synspunkt, udfra den opfattelse, som vi nu engang har på det militære område; men vi kunne have ønsket på det tidspunkt, at hæren havde været noget mindre, fordi vi er af den opfattelse, at det nu engang ikke kan lade sig gøre at optage en eksistenskamp i et lille land som vort med det ringe folketal, vi har, og med den ringe dybde, forsvaret har, og fordi vi ingen naturlige forsvarsmuligheder har som følge af bjergkæder, dybe, brede floder o. s. v., o. s. v. Vi kan altså efter vor opfattelse ikke optage nogen eksistenskamp, men vi har visse opgaver at løse som suveræn stat, og der er det nødvendigt, at vi kan holde justits på vore egne enemærker, ved vore kyster og ved vor grænse. Vi mener ikke, det er nødvendigt at have en så stor hær som den, vi fik i 1937, så det var kun relativ tilfredshed, vi havde ved ordningen, men vi gik ind for den, tog medansvaret for den, fordi det var den bedste, der kunne opnås under de politiske forhold, som rådede også på det tidspunkt.

Ministeren omtalte det, der er nået ved genopbygningen, og nævnte bl. a. køb af jagere og luftværnskanoner og nævnte også miner. Jeg skal gerne indrømme, at de ting har det radikale venstre også stemt for; vi har gjort det udfra den betragtning, som jeg gav udtryk for, da jeg havde ordet før, at vi må opretholde et vist luftvåben, et nationalt luftvåben, også som følge af vort medlemskab af De Forenede Nationer. Som jeg også nævnte før, var det en af bevæggrundene til, at vi gik med til indkøbet af disse ting. Men der er andre ting, som vi langt fra er tilfreds med, også som de er nu. Vi er langt fra tilfreds med, at man holder et så stort antal værnepligtige inde, vi mener ikke, det er nødvendigt, at der indkaldes